

TURNUL VEGHETOR

Vestirea Prezentei Lui Christos

STANCA VÂRSTELOR
Alt fundament, nime nu
poate pune.
O RĂSCUMPARARE
PENTRU TOTI

"Paizitorule, Cât Mai Este Din Noapte?
Iacă soseste dimineata, dar intunecoasă ca
noaptea! Isaia 21: 11, 12.

D. CHR. 1919 — D. A. 6047.

VOL. II 15 SEPTEMBRIE, 1919 No. 9

CONTINUTUL.

Cine va dobândi Victoria	131
Timperi Primejdioase	131
Studentii Bibliei fiți statornici	133
Societatea Corabia	134
Mâni Curate și Inimă Curată	137
Esirile vieții ori a morții	138
Biserica Viața și Lucrul ei	138
Auzirea Predicii Lui Petru a lovit Inima lor	138
Botezul Importanța și Simbolul său	139
Comunitatea în Biserica Timpurie	141
Filip și Etiopianul	142
Evanghelia pentru cei umiliți	143
Enuchiul Botezat	144
Nunta de la Cana Galilei	144

Pe pământ strimtorare a neamurilor cu nedumerire; mugind marea (masele de popoare neliniștite, ne-mulțămite) de agduirea valurilor; că oamenii sufletul își vor da de frica celor ce vor să vie peste pământ (societăți); căci puterile ceriurilor (eclesiasticul, religiunile) vor fi agduite astfel voi când veți vedea a-cestea, ridicat capetele și bucurați-vă că s'a apropiat răscumpărarea voastră.—Marcu 13:29. Luca 21:25,31

V. V. V.

ACEST JURNAL SI MISIUNEA LUI

ACEST Jurnal e unul din primii factori ori Instrument în sistemul instrucției scripturale sau "Extinderea Seminariei Scripturii". El e cu totul și exclusiv devotat la lămurirea Adevărului Scriptural și Magnificarea Cunoștinței Creștine. El nu numai servește ca o mână de ajutor unde Studenții Bibliei (ne-deslușează puncturile și subiectele până aci dificultuoase și conflicte, ușorând calea cercătorilor de Biblie la armonierea Scripturilor.

Acest Jurnal stă firm pentru apărarea singurului fundament a Speranței Creștinului, acum fiind așa general respins.—Rescumpărarea prin sângele, prețios a "Omului Christos Isus, care s'a dat însuși pe sine o Rescumpărare (un preț corespunzător, un locuitor) pentru toți." (1 Petru 1:19. 1 Tim. 2:6) Clădind în sus pe acest fundament sigur sup, argint și pietre scumpe (1 Cori. 3:11-15. 2 Petru 1:5-11) Ale Cuvântului Dumnezeu. Mai departe misiunea lui e să "Facă pe toți să vadă ce e împărtășirea Misteriului care ... a fost ascuns în Dumnezeu... cu intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să fie dată acum prin Biserică la cunoștință!"—Care în alte Vârste n'au fost făcute cunoscut fiilor oamenilor după cum sunt acum descoperite. "Făcându-se cunoscut taina voinței sale, potrivit găsirii Sale cu cale pe care mai dinainte și-a pus-o în gând. Pentru întocmirea împlinirii timpurilor cvenite, să-și adune toate în Christos cele din cer și cele de pe pământ; într'insul"—Efa. 3:5-9, 10. 1:5-10.

Acest Jurnal stă liber de toate părțile, sectele și crezurile omenesti, pe când să sârguește să aducă din ce în ce mai mult fie care articulațiune și cuvântare la deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu în Christos, cum e expresată în Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală ori ce Dumnezeu și Domnul a vorbit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Atitudinea lui nu e dogmatică dar confidențială pentru că noi știm ce și unde afirmăm, bazându-ne cu neîndoită credință promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e ținut ca și o încredere a fi întrebunțat numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului Său, pentru clădirea poporului Său în cunoștință și harurile spirituale. Și noi nu numai invităm pe cetitorii noștri, dar îi îndemnăm să examineze toate cuvântările lui Cuvântul Divin infalibil care referențe sunt continual făcute să ușureze aceste cercări.

PE NOI SCRIPTURA CLAR NE INVATA

Că biserica e "Templul Viului Dumnezeu"—mai ales "Maiestria Sa", că construcția ei a fost în progres de-a lungul Vârstei Evangheliei—de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Aleasă Peatră Unghiulară la Templul Său, prin care, când e sfârșit, binecuvântarea lui Dumnezeu va veni "la toate popoarele," și ei vor afla înțelesul la El.—1 Cor. 3:16, 17. Efa. 2:20. 1 Moise 28:14.—Gal. 3:29.

Că în vremea de acum pilirea, formarea și lustruirea credincioșilor consacrați, în Ispășirea lui Christos pentru păcat, progresașă; și, când ultima a acestor "pietre vii" "alese și prețioase," vor fi făcuți gata, atunci marele Maestru le va aduce laolaltă în Învierea Dintăi; și Templul va fi umplut cu gloria Sa, și va fi locul de întâlnire între Dumnezeu și oameni dealungul Mileniului—Apocalipsul 15:5-8.

Că fundamentul Speranței, pentru Biserică și Lumă, zace în faptul că "Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om". "O Rescumpărare pentru toți".—Ebrei 2:9. Ioan 1:9. 1 Tim 2:5-6.

Că Speranța Bisericii e aceea că ea să fie cu Domnul ei, "vedea așa precum El este," și "părtași de matura divină," și împărțitor la gloria Lui ca împreună-mostenitori Lui.—1 Ioan 3:2 Ioan 17:24 Rom 8:17 2 Petru 1:4.

Că Speranța pentru lume zace în binecuvântările cunoștinței și ocaziunii care să fie aduse la toți de împăratul Christos Mileniului—Restatornicirea a toate ce au fost pierdute în Adam, la toți viitorii și ascultătorii, la cântărire prioritarului Rescumpărător și glorificata Sa Biserică—pe când toți nesupuși și stricații dimpreună cu toți făcătorii de rele pentru etern distrucși.—Fapte 3:19-23.

The Watch Tower Editorial Committee:

This Journal is published under the supervision of an Editorial Committee, at least three of whom have read and approved as truth each and every appearing in these columns. The names of the Editorial Committee are: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, F. H. Robison, Geo. H. Fisher, W. E. Page.

Comitetul Editorial a Turnului Veghetor:

Acest Jurnal e publicat sub supravegherea unui Comitet Editorial, cel puțin trei din cari au citit și aprobat fie care articol apărut în aceste coloane. Numele Comitetului este: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, G. H. Fisher, F. H. Robison, W. E. Page.

Abonamentul pe an (înainte \$1.00

Un Exemplar 10c /

Adresa: 924 Seminole Street, Detroit, Mich.

SPRE OBSERVARE.

Toți acei cari primesc acest Jurnal, fără să-l fi abonat, să știe că cine-va dintre cunoscuți ori prietenii lor l-a abonat pentru ei; și le va merge lunar până la datul pus pe adresă.

ATENȚIUNE.

Abonenții sunt rugați să observe pe adresă datul când timpul lor expirază. De exemplu: Când pe adresă stă 15 Septembrie 1919, însemnează că în Septembrie 1919 timpul lor abonat expirază, și sunt rugați să ne înștiințeze numai decât dacă voesc continuarea trimiterii lui.

O PROPUNERE.

Unii dintre cetitorii noștri primind ei însiși un ajutor binefăcător din coloanele acestui jurnal, și dorind că alții să fie ajutați la fel îl abonează pentru prietenii și cunoscuții lor.

Noi considerăm aceasta faptă de potrivită nu numai pentru că ei astfel servesc cauza și interesul adevărului, dar pentru că omul în starea lui prezentă este în poziție totdeauna a trage înapoi și de multe ori dela lucruri spre beneficiul său, și lucruri valoroase. Dar fiind odată dus să guste ceea ce potrivește gustul său, el numai trebuie ajutat — să întinde singur după ele.

"Ori cine va fi dat un păhar de apă (Adevăr) în numele meu, adevăr zic vouă, nu va pierde plata sa."—Marcu 9:41; Ebrei 6:10.

EXEMPLARE GRATIS

Acei cari au cunoscuți cari să interesează cu Scriptura sunt îndemnați, dacă binevoesc, să ni trimită adresele lor și noi le vom trimite numere gratis de probă pentru cetire. Numărul adreselor, fie multe, sau puține, vor fi apreciate.

TURNUL VEGHETO

și Vestirea Prezenței Lui Christos

Cine Va Dobândi Victoria (Îvingerea)

Căci ochii lui Iehova privesc preste tot pământul, ca să se arete puternic
Cătră acei, acărora inimă este perfectă cătră dînsul. — 2 Cronică 16:9.

CÂND cuvintele acestui text au fost scrise creațiune nouă nu a fost știut de cât numai lui Iehova. El de aceea a făcut proviziune în planul Său înainte de întemeierea lumii. Profetii cu privire despre acest plan, deci nu era încă timpul ajuns spre a-l descoperi. Și îngerii cercau și doreau să privească înlăuntru, deci și de ei era ascuns. Bună plăcerea Domnului a fost să descopere trăsăturile planului din timp în timp membrilor creaturii nouă. "Căderea celor drepti este ca lumina strălucitoare care tot mai mult luminează până să facă ziua perfectă." (Proverb 4:18). După cum lumina vine și responsabilitatea vine, de aceea și probe corespunzătoare și experiențe cu încercări și ispite.

Cuvintele textului nostru au fost vorbite de Hanania la Aza, regele din Iuda, nici unul dintre dânsi nu au avut ocaziune ca să devie membre la creatura nouă, pentru că ei au trăit și murit înainte de ce clasa bisericii s'a început. Cuvintele textului, totuși anunță o fixare (întărire) principuri ori legi guvernătoare de conducere pe cari Iehova le'a aranjat pentru beneficiul tuturor creaturilor Sale inteligente cu care El are afacere. Legile sau principurile Sale sunt neschimbătoare, pentru că Dumnezeu este neschimbător. (Malachi 3:6; Iacob 1:17). Iehova a avut afacere cu poporul lui Iuda și Israel multe veacuri, folosindu-i ca tipuri și ilustrații pentru beneficiul altora cari le vor urma. După cum St. Pavel le pune, toate acestea s'au întâmplat acelora ca tipuri, și scris spre a noastră învățătură asupra cărei sfârșiturile vârstelor au sosit. — 1 Corint. 10:11, Tr'rea grecească

De aceea, clar anunță principiurile sau legea guvernătoare de conducere, și să aplică (sună) membrilor creaturii nouă, și noi putem ceti cuvintele textului vorbite direct bisericii. Aceasta este într'adevăr foarte mare și prețioasă promisiune creaturii nouă. Ce semnifică această creștinului? Ea semnifică puterea Atotputernicului asigurată să'l ajute și protejeze. Ea semnifică să fie scopul iubirii nemărginită. La sfinții cari recunosc și apreciază importanța acestei promisiuni că este o mare mângăere a inimii.

TIMPURI PRIMEJDIOASE

Prin scripturi și prin instrucție Domnul a dat bisericii prin mânele și gura înțeleptului Său serv "credincios" noi am fost de repetate ori înșlînțați despre timpurile primejdioase cari vor lua parte la resturnarea împărăției lui Satan și înființarea Impărăției lui Meseia. În întreagă perioada vârstei de alegere a biserice sfinții au suferit multe încercări și greutăți, deci Domnul le-a permis pentru un scop bun.

Marele învățator e care a zis că în zilele din urmă calea pământească a bisericii va fi încălecată cu multe încercări înfocate, care va cere îndelung rebdarea fie căruia până la cele din urmă. El încă a mai zis că cei cari prin rebdare posed sufletul lor și cu bucurie rabdă până în sfârșit se vor mântui— acei vor dobândi victoria. (Matei 24:13). Așa El a aretat că, de și vor fi încercările și experiențele aspre, totuși celor cari vor stăruî în rebdare El își va areta prezența Sa, ajutorul, mângăerea și puterea Sa.

NEAMICII NOȘTRI

Dacă noi am întreba cine sunt neamicii noștri, răspunsul este, ei sunt legioane. Neamicul nostru cel mai mare totuși e Satana, diavolul. În fapt el este neamicul cel mare a omenimei. E adevărat că el adese ori apără ce se pare că este un lucru drept, ori și cum scopul său real este tot deauna rău. El adesea să măscrează sub o haină a dreptății, a cărei vâl li ascunde hotărârile sale cele rele. El tot deauna a pus înainte rătăcire în loc de adevăr, căutând să facă ca adevărul să apară ca ar fi greș, și greșul îl pune să apară ca adevăr. Mulți au văzut rezultatele domniei sale și au privit înainte la un timp mai bun, dar nu au știut cauza reală nici mijloacele de vindecare a lui Dumnezeu. După cum poetul zice:

"Adevărul în tot deauna în loc de podele
Pe când nedreptatea în tot deauna pe tron de pele
Padimentul de podele va mișca viitorul
Și tot odată fumul de necunoștință
Forma lui Christos Mântuitorul
Va nimici tot răul din existență."

Pentru că nedreptate lung timp a triumfat asupra adevărului, milioane au căzut în desperare. Ei nu au apărțiat cauza luptei și ce va fi rezultatul. Dar creștinul care a avut privilegiu

să vadă și să aprezieze planul lui Dumnezeu, și care a vegheat dezvoltarea planului în anii trecuți acela vede o cauză pentru acest conflict și vede victoria sigură în trânsa și să bucură în speranță pentru binecuvântările ce au să vie pentru biserică cât și pentru întreaga omenime.

Nedreptatea este reprezentată în Satana și principile întunericului, și dreptatea este vădită prin persoana Isus Christos, luminătorul cel mare care luminează pe tot omul care vine în lume. Iehova a alungat pe Adam și Eva din Eden. El a zis lui Satana care a amăgit pe mama Eva și a cauzat căderea omului, zicând: "Eu voi pune dușmănie între tine (Satană) și între femeie, și între seminția ta și seminția femeii, și i-ți va zdrobi capul tău și tu vei împunge călcăiul său." Această declarație a lui Iehova pare să arete că până la resturnarea lui Satana continuu este luptă între agenții săi și între agenții luminii și angajați spre gloria lui Dumnezeu și răspândirea cuvântului Său.

DUMNEZEU UN ECONOM

Scripturile arată că Sătana întrebunțează mulți agenți ori instrumente spre a îndeplini scopurile sale. El este un neamic viclean și iscusit, și umblarea sa este întocmită spre a amăgi pe toți și pe toți îi va și amăgi afară de "Aleasa", "Seminția Satanei", după cum Domnul Iehova clar a arătat că este eclesiastismul (religiile) enclăuzate de preoțimea neonestă (necredincă) (Ioan 8:4). Astfel a fost în zilele când Isus a fost pe pământ în corp. Tot așa e și acum când Christos e prezent și adună la Sine "tesaurile". —urmași legământului lui Abraam (Sarei), care este Christos, Isus și biserică Corpul S. (Galat. 3:16, 29) Prin această seminție Dumnezeu a promis că va binecuvânta toate semințiile și toate familiile de pe pământ. Mai înainte de a veni binecuvântările ori și cum, această seminție trebuie să zdrobească capul serpelui, Satana. Nedreptatea trebuie pusă la podeauă sub picior și adevărul înălțat la propria sa înălțime.

Dumnezeu e un mare econom. El cauzează ca nedreptatea altora să rezulte mai pe urmă spre gloria Sa și spre binele acelor care îi iubesc, pe când El nu este autorul răului, El numai îl permite, în fine va cârmui rezultatul din urmă spre bine. Prin permiterea răului el a permis pe Satana să-și manifesteze adâncimea fără a unui caracter de tot stricat, și a demonstrat oamenilor și îngerilor nefericitul rezultat a păcatului. Acei cari au luptat pe partea dreptății și a adevărului, vigoros și credincios le au desvolat un caracter bineplăcut Domnului, și continue până în sfârșit cursul lor; aceștea au promisiunea măreței respălțiri o abundanță intrare în Impărăția vecinică a Domnului și a Mântuitorului nostru Isus Christos.

A fost învederat că Satana a cugetat că promisa semânța care avea a zdrobi capul său a fost semânța naturală, de aceea caută să omoare pe fiecare care îi părea lui că ar fi cu putință să fie sămânța. El a cauzat uciderea lui Abel. Când Dumnezeu a promis lui Abraam că el va avea un fiu, Satana a căutat să vătăne pe femeia lui Abraam ca să împedice ho-

tărările lui Dumnezeu. Când promisiunea a ajuns la David și el fiind uns ca rege, Satana înzădar căuta să-l nimicească. Când Maria concepută fiind grea prin puterea spiritului sfânt și privea înainte să nască pe copilul Isus. Satana căuta să-i cauzeze moarte prin ordinele legii lui Moisi.

SATANA ȘI DOMNUL NOSTRU

Când Isus a eșit din postire sa de patruzeci de zile Satana cunoscând că el e seminția cea promisă, el căuta prin deosebite mijloace să-l nimicească. Dumnezeu a împedecat toate hotărârile lui Satana, deci când Isus a fost crucificat Satana probabil a cugetat că el aici s-a împlinit scopul său. El trebuie că s'a descurajat și nicăjit când Isus a înviat dintre morți. Învederat că Satana atunci a început a cunoaște faptul că sămânța promisă, "sămânța femeii", este Christosul, cap și corp. Aceasta e dovedită prin faptul că preste toată vârsta Evanghelică adversarul s'a sirguit prin deosebite mijloace să nimicească biserica — pe urmașii credincioși a Domnului.

St. Petru au amenințat biserica, cuvintele sale de părere sunt scrise chiar pentru sfârșitul călătoriei ei pământești; "fiți treji, fiți veghetori, căci împotrivorul vostru Diavolul, ca un leu răcnind umblă, căutând pe cine să înghile, cărui vă opuneți, tari fiind în credință, știind că aceleași suferințe au de suferit și frații voștri în lume". (1 Petru 5:8, 9) Apostol întârește cuvântul "treaz", semnifică a fi liniștit, treaz în minte. El mai trage atențiunea a avea dorință de a fi cu grija în privigherea voastră, și conducerea noastră împotrivoră lui Satana să fie statornică în credință "credința care s'a dat o singură dată sfinților". Prin urmare dacă unul pleacă pe o cale contrară el se află în mare primejdie, el este invins de adversarul.

Pe când Satana e neamicul cel mai de căpitanie, el are mulți soți; adevă pe îngerii căzuți. Noi de mult am fost sfătuiți că aceștea vor exerciza (întinde) o mai mare putere la apropierea sfârșitului călătoriei pământești a bisericii. Adresarea sa este special la biserica din prezent St. Pavel zice: "In sfârșit frații mei, fiți tari în Domnul și în puterea Lui. Pentru că conflictul și lupta noastră nu este (numai) cu sânge și cu carne, ci împotriva domniilor și stăpânilor, puteri cari guvernează și controlează lumea aceasta întunecată, oștirea spirituală a răului cari să rescoală în contra noastră la luptă, cari sunt în locuri cerești." —Efseni 6:10 12.

Organismul creaturei nouă dincoace de val este corpul de carne noi de curând îl cunoaștem ca neamicul creaturei nouă; "Pentru că corpul pofteste contra spiritului, și spiritul contra corpului; și acestea sunt contrare una la alta, încât voi nu puteți face ceea ce voțiți". (Galateni 5:17) "Deci eu văd altă lege în membrele mele să luptă în contra legii minții mele ducându-mă captiv la legea păcatului care este în membrele mele." —Romani 7:23.

ALȚI DUJMANI A CREATUREI NOUA

Un alt dușman a creaturei nouă este lumea spiritul natural (firesc) care stăpânește pe cei

din lume cu care creatura nouă vine în atingere. Lumea este în întuneric pentru că e sub controlul domnului acestei lumi. Întunericul urește lumina, și mai ales urește pe fiii luminei. De aceea, acei cari cu cunoștința ori cu necunoștința sunt în unire cu Satana uresc pe urmașii lui Isus. "Nu vă minunați de vă urește lumea; știți că m'a urât pe mine mai întâi de cât pe voi". (Ioan 15:18) Nu e de așteptat că acei cari sunt stăpâniți de urare nu vor conduce o luptă în direcția de onoare. Adversarul folosește pe astfel de persoane ca instrumente ca să lupte contra sămânței a promisiunii". Aceștea pun întuneric în loc de lumină și lumina în loc de întuneric, căutând să vorbească rău de fiii luminei, chiar când li se spune adevărul ei mai bine servesc propunerilor adversarului.

Nu numai spiritele rele și lumea compun pe toți neamicii creaturii nouă. Domnul nostru ne au amenințat că avem a aștepta neamicii dintre noi, din mijlocul nostru. Noi cetim: "Și vrăjmașii ai omului sunt casnicii lui"; învederat să înțelege că acei din casa credincioasă a credinței vor afla vrăjmași din lăuntru. Astfel a fost Simion Magul și Diotrefes. St. Pavel a tras atențiunea la faptul acesta că el a fost în pericol între frații mincinoși (falși). Toți acești vrăjmași a fost împotriva creaturii nouă, și Satana a călăuzat lupta, atacând de mai multe lături. Metodele sale sunt adesea să însărcineze mintea cu cugete rele, căutând să îndrumeze pe creștini pe o cale rea, el încă caută să l mărească și să l înalte pe creștin în slăbiciunile sale ca el să se descurajeze de luptă spre a înceta de a mai lupta. Altă dată el voește a se linguși și nutrește spiritul de mândrie, ambiție și dorește să fie redicat și laudat de alții; și prin astfel de mijloace el e condus pe calea rătăcirii și a întunericului. Dacă unul nu iubeste adevărul din cauză că e adevăr, și de nu l iubeste mai pre sus de ori ce lucru pământesc, el de asemenea se va împedea în rătăcirii puternice, ca el să credă minciuni.

VORBIND LUCRURI SUCITE

St. Pavel a chemat la sine pe bătrânii din Efes și le'a dat amenințare special; cu privire la viclenia adversarului. "Dintre voi se vor redica oameni cari vor vorbi lucruri sucite spre a trage învățacei după ei". (Fapte 20:30) Biserica a avut cu deosebire instrucție chiar despre aceste lucruri prin TURNUL VEGHEATOR în unul din cele din urmă articole scrise de ingerul Laodicia. —Z'16-327.

Cunoscând bine metodele și amăgirile lui Satana, cunoscând sirguința statornică de a nimici "sămânța promisiunii", e de așteptat ca el să întrebuițeze ori ce mijloace de a împărți oile Domnului, să le imprăstie, și să cauzeze ceartă între ele, și înlăturând cugetul lor de la premiul cel mare al chemării înalte, și să l pună într'o așa condiție ca ei să nu l poată dobândi. Citând fratele Russell acest subiect în Z'99 283 zise:-

Noi putem fi siguri după cum adversarul cu deosebire s'a opus Domnului, tot așa el își notează și atacă cu deosebire pe membrele credincioase a corpului Său, și cu cât e mai mare prominența lor cu atâta mai aspră va fi atacarea naturală. Noi nu suntem în necunoștință

despre amăgirile sale, nici despre faptul că noi luptăm numai în contra cărnei și a sângelui, ci și în tra spiritelor rele în poziția influențării. De sigur de ajutorul divin toți ar fi duși captivi după voi; îngelați prinși în cursă de el care pune întunerec în de lumină și să ostenește să arete că lumina e întunec. Cugetul nostru este că pentru cercarea acestei o. Domnul a permis pe Satana să se apropie foarte de de. cercată, așa că de mai este inima lor încălta înduplecată spre rău în curând li va pune în legătură cu influența Satanei.

Amărăciunea și iubirea sunt diametrical (în măsura lor) contra una la alta; ambiția (iubire de onoare) și umilința se împotrivesc. De cât numai dacă iubirea domnește alt cum nu poate fi o viziune clară a adevărului (Coloseni 2:1-3); și unde amărăciunea ei crește în sus din ori ce pricina mulți pot prin ea să se spurce. (Ebrei 12:15) Apostol să pare că arată unde umilința lipsește de acolo Dumnezeu l-și retrage puterea sa sprijinitoare; "pentru că Dumnezeu se împotrivesc celor mândri și dă har celor umiliți". Nu avem să judecăm noi cauza abaterii unora. Noi putem judeca numai din spiritul aretat în ei și că pășesc ei sau nu în cursul unui creștin adevărat.

Sucit se înțelege a se abate de la adevăr și a aplica adevărul în mod greșit. Vorbind lucruri sucite se înțelege a disconstrui adevărul (al preface, al mesteca) adresându-ui în mod fals. Apostol pe cum mai sus e aretat, ne aminință că se vor redica uni în biserica și vor vorbi lucruri sucite, și trăgând învățacei după ei.

STUDENȚII AI BIBLIEI "FIȚI STATORNICI"

Atențiunea noastră a fost chemată la o broșură cu titlul "Corabia" și conținutul în ea este vorbirea unui fost odinioară peregrin în serviciul societății. Ca bine potrivit noi deosemănăm, pe acest peregrin ca "fratele H." Scopul nostru de a face atent la aceasta nu e spre ceartă, ci cu o speranță ca noi să ajutăm la uni cari au devenit tulburați să i dobândim în balanț bun. Ca o protecție de a abate în lături, împotriviri serioase s'au făcut la unele articole apărute în TURNUL VEGHEATOR din Mai 15, 1918. Noi cităm din zisa broșură:

"Turnul Veghetor din întâi Iunie a venit în mânele mele cu articolele ei infernale (din regiunea lui Satana și a oastei sale) și eu m'am înfiorat mai mult de cât nici odată mai înainte. —Eu nu cred într'o deosebită cuprindere, care aparține lui Iehova, ci ceva a intrat în mîntea mea ca cazul— cu corabia vorbită în Fapte cap. 27. A sosit ziua când am primit TURNUL No. 2, cu un articol de împotrivire, al doilea articol.

Cine a îngrămădit aceste cugete în mîntea fratelui H. Apostol ne spune că sunt numai cum că a ajuns încheere cum că Domnul a părăsit Societatea Bibliei care e Societate de tratate și a Turnului Veghetor, și a chemat atențiunea asupra tuturor să o părăsească și să meargă cu el, declarând că ori care nu ar asculta de chemarea lui va fi lipsit de gloria Împărăției. Să cităm zisele lui:-

De oare ce Dumnezeu a făcut o adevărită pe care nu putem a nu o asculta, "Veniți afară din ea poporul Meu, ca să nu luați parte la păcatele ei, și această aparține și la Societatea S. B. I. chiar atâta cât aparține și la biserica nominală pentru că ei fac tot aceea ce face biserica nominală."

SOCIETATEA CORABIA?

Văzând după unele temeuri scripturale pe care să-și bazeze încheierea fratele a luat capitol al 27-lea din fapte arătând experiențele Apostolului Pavel care a fost luat în corabie captiv la Roma, și încercînd a face o aplicare închipuitoare din aceasta. El adeverește că corabia e închipuită că reprezintă Societatea Biblicii a Tractatelor și a Turnului Vegheator. El zice: "Pricina că noi adresăm corabia și facem o întrebuintare o facem pentru că se potrivește" Fratele H. mai departe citează din Mateiu 14: 22-24 ca dovadă că Societatea e reprezentată prin o corabie, zicînd:

"Mateu 12:22 eu cred că a fost însemnat de Domnul să reprezenteze tot aceea corabie care va să zică în Fapte 27, și anume Societatea Biblicii și a Turnului Vegheator, și cu știu pentru ce Isus l'au sforsat să intre în ea."

Chiar aici e o îndeplinire a adevăririi lui Apostol Pavel: "Din mijlocul vostru să vor redica oameni vorbind lucruri sucite spre a trage învățacei după dânși". Toți câți recunosc pe fratele Russell ca solul Bisericii Laodicea, vom crede noi, a ne alege să luăm explicările lui ca și în contra acelei a unui alt frate în adevăr; pentru că de oare ce Domnul cu mai multă plăcere ar directa servul Său special ales o explicare din Scripturi decât a directa prin altul. Fratele Russell tratînd din Mateiu 14:22-24, adeverește că corabia reprezintă Biserica ca și întregă, și aceea fiind adevăr nu ar putea reprezenta o corporație organizată pentru scopul de a duce lucrul religios. Noi cităm ceea ce a explicat fratele Russell după cum urmează:

Iar corabia și cele douăsprezece pânze, viforul și întunecimea nopții toate sunt icone perfecte a încercărilor și a experiențelor poporului Domnului ca și unul întreg — nu experiențele unei biserici sectariene, ci experiențele unei adevărate Biserici a cărei Cap Domnul e, "Biserica celor întâi născuți a căror nume sunt scrise în ceri". Această Biserică adevărată într'adevăr a avut un timp viforos de când s'a împărțit cu Domnul ei, care s'a înălțat la Părintele, întunecime a venit peste ei — întunecimea rătăcirii și a apăsării; și marele Adevăr, prin Antichrist și prin alți mai puțini Anticriști s'au resulat peste toată Vârsta Evanghelică ca un mare vifor în contra creștinilor Domnului." — Z'00 — p. 185; Z'01 p. 148.

OCAZIUNE PENTRU REFLECȚIUNE

Această încăpăținare (schimbare din bine în rău) și aplicarea Scripturilor într'un mod sucit prin fratele H. fie care student a Guvântului lui Dumnezeu să fie de sine destul de vrednic a cugeta și a vedea că fratele a luat cu siguranță o cale falsă, și cu cât mai mult examinăm însemnările lui cu atât mai mult suntem convinși că el a fost prea ajuns de unele influențe alt cum de cât a Învățătorului. De exemplu când corabia în care St. Pavel și cealalți prizoneri călătoreau spre Italia s'a întepenit în năsip și partea dinapoi a fost ruptă, el zice că aceasta reprezintă nimicirea Societății și părăsirea ei de către Domnul, și că aceasta s'a întâmplat în primăvara anului 1918.

O dovadă la aceea cum că explicarea lui e falsă, să dovedește prin aceea că Societatea încă și astăzi există și Domnul o întrebuintează spre o mărturisire a Adevărului. Acum urmează că dacă Societatea a fost închipuită de cora-

bie, acei în societate sau în strînsă legătură cu ea ar fi închipuiți cu cel 276 de suflete în corabie. Fratele H. adeverește că toți acei din corabie cari au scăpat și după aceea au avut a se sprijini de oare ce ei au fost înotători bravi reprezentînd pe acei cari, la olaltă cu el și cu alți s'au tras credincioșia dela Societate și s'au desemnat pe ei înșiși ca "Stați puternic Creștinilor. Noi foarte credem că un student de Biblie cu îngrijire va trebui a se obliga că această explicare e corectă. Pentru că Pavel, Luca și Aristarh au fost numai în corabie cari s'au pretins a fi creștini, și după explicarea fratelui Russell la aceeaș întâmplare toți cealalți în corabie au fost de o dispoziție și caracter porces așa că ei n'au fost întru așa o stare ca să poată primi vestea Adevărului, și din cauza aceasta Pavel cu soții săi nici nu au încercat a le predica Evanghelia. Vezi TURNUL VEGHEATOR 1903, p. 175. Noi cităm pe fratele H.

Acum venim la cugetul din urmă — ei toți au avut a debarca la țerm. Cine sunt aceștia toți? Fratele H. zice aceștia sunt studenții Biblicii credincioși și statornici cari vreau a merge prin apă — ceva de a primi la țermuri, și Biblia zice că ei toți au eșit la țerm; tot așa și noi când dăm mânele de seară la olaltă cu voi, eu voi crede că fie care din cari dați mâna cu mine de a eși la țerm."

Aceste puține citații arată ce fel de lucruri sucite sau întrebuintat de a trage pe vr'o câteva oi din poporul Domnului, unii de cari ne pare oi din poporul Domnului, unii de cari ne pare bine că au văzut rătăcirea căii lor și s'au întors a urma Domnului. Noi ne rugăm Domnului ca și cealalți să facă de asemenea, dacă e voia Domnului.

NICI UN REGULAMENT NU E PUS DE NOI

Pretextul (schimbarea) fratelui H. și a altor vr'o câțiva frați prominenți cari au luat cursul lor a fost publicarea din Turnul Vegheator din 15 Mai și acela din 1 Iunie 1918, cu adevăriri în privința pentru Libertate. Toți ai noștri recunosc că nici o întrebare doctrinală nu a fost cuprinsă aici. A fost un timp de mare nedumerire; guvernul a cerut pe popor ca să imprumute bani lor; mulți prieteni au învățat ca să facă aceasta; alți au învățat că să nu. Dacă Societatea ar fi încercat a face un regulament statornic ca fie care să cumpere sau să nu cumpere acții apoi atunci ar fi fost ocaziune pentru protestare, dar nimic de acest fel de natură n'a fost propus. Ci din contră poziția Societății e clar sumată în următoarele din 15 Mai Turnul Vegheator deasupra amintit.

"Societatea nu are putere a directa membrilor cu referență la cumpărarea acțiilor. Cu siguranță că nici nu va sfătui nici a sfătuit pe cineva de a refuza cumpărarea. E o afacere individuală că fie care trebuie să se determine pe sine însuși după abilitatea sa Societatea crede în a suporta guvernul pe ori ce cale să poate (din contra conșcincios, toți creștinii sunt de a rămănea sub lege) după abilitatea și conșcinta sa."

Turnul Veghetor din 1 Iunie 1918, explică numai că o persoană să fie guvernată de conșcinta sa, și că conșcinta sa de astăzi l'ar împede de la ceea ce mâne ar face conșcincios după ce ar avea o mai clară și mai bună înțelegere despre vre un subiect. Acolo nu a fost nici un cuvânt în acel articol de a rezulta ca vre unul în societate să cumpere sau să nu cumpere acții.

De oare ce TURNUL VEGHETOR s'ar considera pe sine de aceea parte de funcția sa, dacă ar spune fiecăruia ceea ce trebuie să facă și ce să nu facă. Nici odată nu a urmat așa un plan, și de a spera că nici nu va urma.

EDITORII NU SUNT INFALIBILI

Chestia discutată nu a fost una vitală spre dezvoltarea caracterului creștinesc, nici nu a fost vitală la vre unul de a-și face sigură chemarea și alegerea sa. Deci să propunem pentru argumentul că a fost vitală, de a cuprinde o doctrină vitală, și că au voit a adevăra că TURNUL VEGHETOR e nepotrivit. Să-și însușească fiecare însuși autoritate de a determina ori de au părăsit Domnul Societatea ori nu ca un instrument întrebuințat al Său, de oare ce membri comitetului au făcut o enormă adevărire? De exemplu că Turnul Veghetor a fost de tot fals în acest punct. Nu ar fi fost spiritul învățătorului dacă fratele acela ar fi cerut atențiunea la comitetul editorial și ar fi cerut ca greșel să fie corectată în loc de a pleca pe așa o cale după cum el a plecat? Aceasta s'ar părea a fi direcția Apostolului în Galateni 6:1.

Noi aici amintim faptul că fratele Russell, care a edat Turnul Veghetor de la început până la moartea sa, ocazional a făcut câte o descriere necerută cu privire la unele doctrini vitale precum jertfa pentru păcat, întrebuințarea prețului de rescumpărare, legământurile, Mijlocitorul și etc., și aproape totdeauna câte un bătrân prominent s'au retras și a luat poziția că Domnul a părăsit pe servul acela, dar cu toate acestea Domnul a continuat al întrebuința.

Probabil că ar fi fost mai bine dacă nu s'ar fi zis nimic despre acții în Turnul Veghetor, probabil un greș s'a făcut; dar dacă așa, noi suntem de tot siguri că nu a fost îndemnul de a face rău ori strâmb, și noi credem că Domnul va regula subțasa împrejurări ca vre un greș sau toate greșurile să fie spre binecuvântarea tuturor celor care cuvioșii au exercizat prin experiențele cari vin din pricina greșului chiar de și el a fost făcut în privința tratării legământului, etc., în trecut noi am rechemat din timp în timp, după cum e arătat din Turnul Veghetor, că a fost acei cari s'au sculat din mijlocul nostru de a împedea și a prezenta fals Scripturile sau construcțiile lor după cum sunt date în Turnul Veghetor, și aceștia de regulă au tras pe uni următori după ei. Un bun răspuns la așa uni aflăm în cuvintele fratelui Russell cu privire la cei în împotrivire la niște alte adevăruri în Turn care i'au condus la esirea lor din Societate. El a zis în exemplarul din 1 Februarie 1909:

Pentru aceasta să fie notat că desbinarea vine de la acei cari să împotrivesc Votului. Ei nu să opun unei încercări de forțare asupra lor, pentru că așa o încercare nu s'a făcut. Ei să opun la aceste trăsături de advăru din prezent, împedecând și pe alți de a lua Votul, forțând o circulație asupra subiectului redicându-se atât de departe încât influența lor merge, un spirit rău, păcătos și împotrivor la Vot și la canalul prin care a venit. Spre acest scop au fost tipărite și răspândite circulare spre a judeca și a învenina mințile tuturor celor ce ar veni sub influența Votului. Și după cum sunt numai doi Domni, pe care îl servesc? Intrebarea noastră nu e, la care zic ei că servesc, nici la care cugetă ei

că servesc? Noi zicem poporului Domnului, judecând înșivă ce fel de spirit e acela care caută a cauza discordie între urmași lui Christos, și că are plăcere de tui în tot modul de rău și a propune și a sfărâma. Nu credem că aceasta e spiritul lui Christos. "De pe cuvântul lor li veți cunoaște pe ei." —Noi în fine suntem convingi că ei servesc cauzei Adversarului— prin ignoranță. Nouă ne pară rău după ei, și noi ne rugăm pentru ei."

OARA INCERCAREI AICI

Cu adevărat oara de încercare e peste Biserica. Cine va putea sta? (Malachi 3:2, 3) Scriptura ne spune că ingerul lui Iehova tăbărește împrejurul celor ce se tem de El și îl onorează, pentru scăpare și protecție. Ei de asemenea înțeleg că Satana și cu ingerii căzuți, sunt foarte curioși a cuprinde inimile noastre, mințile și corpurile noastre și a le umplea cu propuneri rele. Spre o mai mare sau mai mică întindere noi trebuie să credem de sigur că providența divină, prin voia omenească, a redicată o considerabilă graniță pentru protecția omului natural de spiritele rele. Alt cum de sigur prin spiritele și opunerile, lumea de sute de ani s'ar fi infuriat.

Noi putem fi siguri ori și cum, că după cum Adversarul cu deosebire s'a opus Domnului, tot așa cu deosebire i-și însemnează și atacă pe membri corpului Său, și cu cât e mai mare preminența lor cu atâta natural e mai aspru atacul. Fără ajutorul Dumnezeuce toți ar fi prinși în aceea voce—rătăciți și înlățuiți de acela care pune întunericul în loc de lumină și să singureze a arăta că lumina e întunericul. Văzând deci că noi suntem împresurați împrejurul nostru de așa o oaste mare de vrăjmași, Satana și spiritele necurate, și chiar însuși corpul nostru imperfect spiritul lumii și alte instrumente rele, și observând noi înșine neperfecțiunile și slăbiciunile noastre, noi strigăm către Domnul: Cum să învingem pe împotrivorii noștri ca să putem doborândi victoria care ne duce la glorioasa lui prezență? Noi de odată recunoaștem neajunsurile și apoi cu dulce ne vine mângăerea din textul nostru mă voi întări în favorul tău, și apoi noi știm că dacă Domnul e pentru noi nimenea nu poate învinge în contra noastră.

CONDIȚII DE AJUTOR

Domnul nu zice că El va descoperi această putere în favorul nostru fără condiții, ci el zice că să va arăta tare în favorul acelor acărori inimii sunt perfectă către El. Dacă El ar fi adevărat că puterea lui va fi descoperită pentru noi numai prin pregătirea prin aceea ce a putut scrie și vorbi potrivit și fără de greșuri, apoi noi toți am lipsit. Fost-ar fi condițiile că conducere noastră trebuie să fie perfectă, ori chiar cugetele noastre să fie perfecte, noi deasemenea am fi lipsiți. Ci condițiile pe cari El le cere pentru toți acei cari voesc să fie în stare a sta în oara înfocată de încercare, e că așa uni trebuie să aibă o inimă perfectă. Aceasta recunoscând noi, strigăm: "Inima curată crează în lăuntrul meu și spirit drept înnoește în mine, O Dumnezeule". —Psalm 51:10. Inima e scaunul plăcerilor. Spre a avea o inimă curată, semnifică a avea o dorință curată și sfântă și îndemn de a face voia Părintelui, o sinceră dorință de a fi

condus de El, prin Isus Domnul nostru. Să află o expresiune în aceste cuvinte, "Imi place să fac vocea Ta, O Dumnezeule; da Legea Ta o scrisă în lăuntrul inimei mele". (Psalm 41:8).

Când venim la Domnul și ne oferăm pe noi înșine în deplină consacrare, fiind primiți de El și adoptați și nutriți ca un fiu, El ne zice, "Fiul meu, dă-mi inima ta mie". (Proverb 21:3) **C**ând ia dăm lui inimele noastre, noi îi dăm lui ceea ce avem plăcerile noastre pe lucrurile cari aparțin la Impărăția cerească și nu pe lucrurile pământești. Aceasta semnifică o nerezervată și necondițională dare care o dăm Părintelui Cerească, care e iubirea noastră neîmpărțită. Aceasta semnifică ca noi am primit cuvintele învățătorului nostru: "Tu să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, și cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu toată mintea ta". În oara în care venim la Domnul inima nu e perfectă. Să cere timp pentru acest lucru de a o curăți. Isus a zis: "Sfințeștei prin adevărul tău; Cuvântul Tău e adevăr". Aceasta semnifică apoi că Creatura Nouă trebuie să crească în cunoștință și apăsare de caracter și planul divin, și semnifică că creșterea să-și împletască iubirea către Părintele. O inimă perfectă semnifică o inimă curată către Dumnezeu și Domnul nostru Isus, către frați ei către lume, cuprinzând în iubirea noastră ei pe vrăjmașii noștri. Semnifică că dacă iubim pe Dumnezeu noi îl vom cunoaște. Noi nu îl putem iubi dacă nu îl cunoaștem. Cunoșcându-l noi să-l mărim iubirea lui și aprobarea Sa mai mult de cât ori și ce altă.

UN NUME GREȘIT

Numele luat de către fratele H. și acei cari urmează după el, să pare a fi nestatornici. Poziția lor e că Domnul a părăsit Societatea; cum că Societatea e nimicică, și numai acei cari fug din ea și fac efortări desperate de a ajunge la țară, pot să ajungă în Impărăția cerească. Și ei totuși s'au desemnat pe ei înșiși ca "Studienți Biblii Statornici", aparent un nume greș. Acesta e un frate rătăcit că s'a sculat și au scuit unele Scripturi de tot clar explicate, și că au tras după sine și pe alți învățați e deasemenea admis: că așa unii au părăsit Societatea pentru un timp. Faptul că Apostol Pavel a profețit că din "mijlocul vostru să vor scula cari vor vorbi lucruri sucite, trăgând după dânși învățați" s'ar părea de sine a arăta aceea că ei să întorc eară în corpul creștinătății în care ei au fost, sunt ei acei de cari Domnului îi place?

Apostol Pavel zice: "Pentru aceea fraților stați puternici, și păziți învățătura (instrucția) cu care ați fost învățați prin cuvânt ori prin epistolă". Fratele H. și urmași săi admit că mărețele învățături cu privire la rescumpărare, care e cheia credinței creștinului, învățătura despre ispășire de păcate, Legământurile, misterile, etc., sunt învățate de către Apostoli și prin cuvântul servului Laodicea, și că mai mult de patru zeci de ani Societatea a fost folosită ca un canal prin care această veste a fost adusă. Și acum de când Societatea nu a abătut nici o iotă sau literă din aceste învățături fundamentale, dar pe când mereu puternic, nu s'ar părea

la o minte înțeleaptă că acel unul care ar fugi în lături și ar chema și pe alți să fugă cu el, ar fi neascultători la sfatul Apostolului citat deasupra? Chiar dacă Domnul ar fi părăsit Societatea ori nu, nu ar fi mai bine a lăsa această judecată în mâna Domnului însuși.

ȚINTA NOASTRĂ E CHRISTOS

Scopul lucru de valoare e Impărăția cerului. Să fim înrolați sub steagul Regelui nostru, scopul nostru de căpitanie e a fi învingători în lupta și să fim aprobați de El în Impărăția Sa. Ori și ce altă în comparație e fără valoare de considerare. Știind că aceasta e ținta creștinească, scopul cel mai de căpitanie a vrăjmașului e de a împedea de a nu putea deveni învingători și de a nu putea fi totdeauna cu Domnul nostru Isus Christos în mărire. Prin Apocalips marele învățător ne spune că cele din urmă experiențe a Bisericii vor însemna un conflict de moarte între Miel și feară, și Mielul o va învinge, și că în aceasta mare învingere vor fi cu El uni; și așuma cei chemați aleși și creincioși. Feară simbolizează puterea guvernătoare exercizată peste popor întrun mod sălbatic (ca o feară). Feară din Apocalips 17.11, semnifică sistemul eclesiastic domnitor, care exercizează direct ori indirect, putere persecutătoare sub o înfățișare de autoritate legală și întrebunțând aceea putere de a restrânge, a persecuta, a închide și a omorâ pe acei cari sunt adevărați urmași a Lui Christos ca membre prospective a corpului Său — "sămânța promisiunii".

Cum că acest conflict a fost în progres de un timp și încă e și acuma, e chiar limpede; și de când aceasta e una din instrumentele sale întrebunțată de Adversarul în încercarea sa de a nimici sămânța promisiunii, noi putem aștepta ca el să angajeze ori și ce mijloace și iscusințe ca să întoarcă înapoi pe acei cari aleargă de a dobândi premiul. Propunând în unele minți felurite cugete, el deschide calea de a-și duce la îndeplinire capătul dorințelor sale. Deci să ne amintim că mintea e câmpul de luptă, și că "inima" e numai o expresiune referitoare la partea minții având afacere cu plăcerile.

AMĂRĂCIUNE, MÂNDRIE, AMBIȚIE, FRICA

Scriptura arată că vr'o câteva mijloace sunt întrebunțate de adversarul ca pedeci cari, dacă sunt atinse de către cei care aleargă după premiu, ele să vor dovedi cele mai periculoase, fără de a mai putea scăpa de ele și de a face grabnică învingerea. Și aceste instrumente sunt amărăciune de inimă, mândrie, ambiție, și frică. Ori și care ar fi învins de vre o pedecă de acestea nu poate fi cu Domnul în victoria finală asupra lui Satana și a urmașilor săi. Creatura Nouă nu are pricină să se teamă dacă rămâne în strânsă legătură cu Domnul. Promisiunea textului nostru e că puterea Domnului va fi descoperit în favorul lui. Ce ar putea oameni ori demoni, ori adversari sau ori și cine să-i facă ceva dacă puterea Domnului e ocupată spre binele lui? Unul care permite ca frica să-și facă locuința în inima va fi condus a lua o poziție compromizătoare (invoește ori și cum) cu privire la Domnul și serviciul Său.

Așa o poziție ar arăta o măsură de necredincioșie către Domnul și de asemenea ar arăta o lipsă de curățenie de inimă, așa unul ar fi stricat de la beneficiul puterii Domnului în oara de mare lipsă. Pentru că unul care ține la promisiuni și încrederi neîncurate în Domnul acolo nu este ocaziune pentru frica, "pentru că noi am primit spiritul de temere ca eară să vă temeți, ci ați primit spiritul adoptărei prin care strigăți Abba, Părinte," (Romani 8:15) Aici Apostolul arată o completă și statornică încredere în Domnul. Și pe așa uni nimenea nu-i poate despărți de Domnul (Roman 8:35-39) Cel ce are o inimă curată nu va avea frică. "Pentru că în iubire nu este frică, ci iubirea perfectă scoate afară frica; de oare ce frica are chin. Cel ce să teme nu este perfect în iubire". — I Ioan 4:18.

Mândrie și iubire de sine și ambiție sunt o urăciune, și cel ce le permite să-și facă locuință în inimă acela nu poate să aibă inimă curată de a garanta că puterea Domnului va fi întrebuințată în favorul său în timp de nedumerire. Unde o mândrie și ambiție Votul de consacrare Domnului e foarte uitat și sufletul e redicat spre nimicire.

Amărăciune din inimă din ori ce cauză scoate afară iubirea, și fără iubire sinceră nu poate fi curățenie de inimă. "Uitându-ne cu băgare de seamă, că de frică vre un om lipsește harul lui Dumnezeu; de frică dacă vr'o rădăcină de amărăciune răsare te întristează, și pentru aceea mulți să mânjesc". Comparează Ebrei 12:14, 15; Coloseni 2:1-3. Diaglott.

MANI CURATE ȘI INIMA CURATĂ

Această chestie întrebată de psalmist, clar în favorul Bisericii, să pare potrivită: "Cine să va sui pe muntele lui Iehova, și cine va locui în muntele său cel sfânt? Cel nevinovat cu mânele și cel curat la inimă: cel ce nu-și îndreptează sufletul său la deșertăciune, și nu să jură cu viclenie. El va lua binecuvântare de la Iehova; și respłata de la Dumnezeu mântuirii sale" (Psalm 24:3-5). Fără o inimă curată nimenea nu poate să aibă mâni curate. Și cel ce pleacă sufletul său spre deșertăciune, acela e lipsit de umilință și supunere, și să pare a fi mai mare și mai înțelept în ochi altor, cel care a jurat strămb, unul care a făcut o consacrare Domnului și mai tâziu a călcat'o, așa unul nu poate să aibă o inimă curată, pentru aceea e o probă pentru iubire perfectă; și iubirea perfectă către Dumnezeu semnifică o supunere cu bucurie subț voia sfântă. Acolo nu poate fi desbinare din cauza iubirei celei înaltă între Dumnezeu și ori care altă creatură. Iubirea noastră către El trebuie să fie mai pe sus de toate. Trebuie să fie așa una cu care să putem fi vrednici a stăruii mai pe sus de toate spre a plăcea Lui. Așa iubire ne va face numai decât a lucra ori ce lucru în serviciul Domnului pe care noi îl recunoaștem a fi după sfânta voia Sa. Aceasta semnifică că ori și unde e ocaziune pentru servicii e deschis, acolo cu plăcere să mergem pe ori ce cost. Aceasta semnifică că noi suntem curioși a mări numele Său în tot timpul și a re-mănea statornici tot deauna devotați lui și Cu-

vântului Său pe tot costul de onoare, de renume, de faimă sau chiar pe însăși viața noastră. Pentru că acesta dovedește iubirea noastră către Dumnezeu dacă păzim ordinele lui cu toată inima cu bucurie.

ALTE INCERCĂRI

Și să păstra această curățenie de inimă noi trebuie să iubim pe frați, pentru că aceea e porunca Creaturii Nouă. "Aceasta este porunca cea, ca să vă iubiți unul pe altul după cum eu v'am iubit pe voi". (Ioan 15:12). Această curățenie de inimă către frați va semnifica consacrarea noastră înșine spre beneficiul lor. Va semnifica a face dreptate fraților. Va semnifica de a veghea după ocaziuni de a le face bine, și a'i feri de tot ceea ce ar putea să'i vatâme. "Văzând că vați curăți inimile prin ascultarea adevărului prin spiritul de iubire sinceră a fraților, vedeți să vă iubiți unul pe altul cu o inimă curată ferbinte".

Dacă noi lipsim în această probă de iubire ferbinte frați până la întinderea bucuriei de a pune viața noastră pentru ei, apoi noi lipsim în curățenia inimei noastre către Dumnezeu "Prin aceasta cuprindem iubirea lui Dumnezeu, pentru că Christos a pus viața sa pentru noi; și așa noi de asemenea avem a pune viața noastră pentru frați". "Copii mei, să nu iubim numai cu cuvântul nici numai cu limba, ci în fapt și adevăr". "Dar cel ce păzește cuvintele sale în sine, în acela iubirea lui Dumnezeu e desăvârșit". Prin această noi cunoaștem că suntem în el:

Curățenia inimei ne va împedeca de a căuta sminte în frați, de a ne lăuda. Din contră, inima curată va căuta să descopere smintele fraților săi cu mântaua iubirei. (1 Petru 4:8). Cu mult mai înainte noi am fost amenințați că "probarea cea mai finală și încercătoare va veni preste Biserică și una subț care cei mai mulți dintre acești deșteptați și înarmați vor cădea din cauza ne iubirei frățescă". Z'99, p. 88. Iar Isus a zis că în oara încercărei din urmă, nelegiuirea va întrece ci va căuza că iubirea multora să se răcească. "Și apoi mulți se vor redica și vor trăda unul pe altul". — Mateu 24:12.

E ușor, dar a vedea, că victoria nu e la cei înțelepți, nici la cei puternici, nici la cei tari, nici nu e necesar a fi la cei prominenți cari sau rădicați în locuri prominente în corp; ci victoria va fi acelor cari sunt cu inima curată. În marele conflict final care acuma e în progres, în curând mielul va fi complet învingători pentru totdeauna preste Satana și trimișii săi. Scripturile arată că un început la luptă s'a făcut și s'a chemat și ales luptători cari s'au luptat cu vitejie pentru un timp, și aici să vor dovedi uni necredincioși. Acei cari stau cu el în loc sfânt, deplin învingători, purtând coroana vieții, vor fi dovediți credincioși, cu credincioșie din inimă, cei adevărați, curați la inimă acei cari îl iubesc pe Isus și pe Părintele mai pre sus de ori ce și carți de bună voe și cu bucurie au urmat Mielului după cum i'a condus El. "Păzește inima ta cu toată diligența, pentru că din ea sunt eșirile vieții".

ESIRILE VIETEI ORI A MORȚEI

Această mare chestie, ori circulară acum joacă un rol pentru fiecare luptător în lupta cea bună a credinței, care e esirea vieții ori a morții; și acela care dobândește victoria, cari s-au determinat esirea spre beneficiul său, va fi acela care cu diligență s-au păzit inima sa curată. El poate să câștige lupta singur, dar pe când Domnul o va învinge pentru ei; "de oare ce ochii Domnului privesc în coace și încolo preste întreg pământul să-și arete puterea Sa în favorul acelor inimi sunt perfecte către El. "Această clasă care va triumfa preste feară vor fi membrele învingătoare a Preotului Mare, și vor fi întrebuițați de către Domnul de a stabili și a menține dreptate pe pământ.

Pentru un timp de șase mii de ani adevărul a fost în loc de podele pe care s'a călcat și nedreptatea a fost rădicată pe tron. Christos Isus la Calvari au aprins mucle adevărului printre urmași Săi, înzestrându-i pe ei cu spiritul Său și i'a trimis de a anunța vestea începută; "Voi sunteți lumina lumii". Satana cu sirguința a

cautat sa strice Biserica, să bage cugete false în mințile membrilor sale, și să otrăvească inima lor. Satana a întrebuițat multe mijloace și instrumente, vrăjmașii creaturii nouă. În numele religiunii s'au făcut aproape cele mai mari nelegiuiri și cele mai crude fapte în contra lor. Domnul ar fi putut împedeca aceasta, dar el a permis aceasta pentru un scop. Acum în curând toate suferințele vor înceta, și apoi nu va mai fi ocaziune a mai lua parte în suferințe. Acei cari acuma rămân în îndelungă rebdare, cu îngrijire și cu credincioșie în Domnul vor fi învingători și apoi va redica Adevărul de sub picioare și îl va înalta pentru totdeauna pe tron și cei credincioși vor lua parte cu El în lucrul binecuvântător. Aceștia vor avea ocaziune cu Domnul a desface ceea ce Satana a făcut și pe lângă acestea de a binecuvânta și a redica omenimea. Și mai pe sus de toate acestea în vârsta viitoare ei vor fi primiți și favorați speciali a Lui Iehova, pentru că Domnul a vorbit. —Efseni 2:7.

Z'19-162-169.

Biserica Viata Si Lucrul Ei

BISERICA TIMPURILE—PREDICA LUI PETRU LA RUSALI—AUDENȚA LUI PETRU I'A TAIAT LA INIMA —INTRISTAREA NU E POCAINȚA—BOTEZUL REAL ȘI SIMBOLIC—SPIRITUL DE ÎMPĂRTĂȘIRE A CREDINCIOȘILOR—ADUNAREA SEPTAMANALA SPRE AMINTIREA ÎNVIERII DOMNULUI ȘI FRĂNGEREA PĂNEI.

"Atâta a iubit Christos Biserica Sa, încât s'a dat pe Sine pentru ea". Efseni 5:25.

RÂNDURILE de predicare a lui Apostol Petru în ziua de Rusale, ne produce deosebită din discursul său, arătând simplu înțelepciune și curaj, așa fel de curaj de care noi avem a aștepta în acei cari sunt conduși de Spiritul Sânt. Apostol mai întâi a luat avantajul în contra celor cari au zis că Apostoli cari vorbeau în limbi sunt beți. El le-au aretat propunerea lor cea neînțeleaptă pe față și apoi le-a explicat însemnătatea adevărată a acestei fenomenă, referând pe ascultătorii săi de dreptul la profeție: "In zilele acelea voi turna din Spiritul Meu preste servi și serve". —Ioel 2:29.

Trecând preste acestea ar fi bine că profeția lui Ioel e una îndoită: și că probabil pentru un scop mareț a fost ascuns acest adevăr până la timpul cuvenit, să adevăresc afaceri în dosul ordinilor sau regulilor, cari spun mai întâi despre binecuvântarea generală în Vârsta Mileniului "și după aceea", și mai pe urmă amintind despre binecuvântările Vârstei Evanghelice, care e mărginită, destinată numai la "servi și la serve în zilele acelea"—în decursul Vârstei Evanghelice, mai înainte de vărsarea Spiritului în general preste toți, cari vor urma la stabilirea sau așezarea Impărăției.

După ce a dobândit Apostol Petru atențiunea ascultătorilor săi, dintre cari acești profeți au prezis și promis, Apostol apoi a înaintat a le predica pe Christos. El nu s-au întunecat subiectul său spre a confuza pe ascultătorii săi, prin aceea să zică: "Voi ați auzit de la filosofii și învățătorii cei mari cari învață printre pă-

gâni: și noi ca Iudei avem pe un Profeți mari, ci el a venit de-a dreptul la punctul care a dorit ca să'l rostească, și le-a predicat pe Isus, Nazareneanul cel desprețuit, despre care majoritatea fără îndoială au auzit ceva, probabil schimbarile făcute de El ca un adevărat Mesia, și că ei a murit și s'a ascultat; și apoi s'a înălțat, El a vărsat această putere asupra acestor vorbitori cari sunt acum reprezentanții și vorbitorii Săi în lume, spre a predica mila Lui. Cari nici nu se tem de guvernători și nici nu le este rușine a predica și a mărturisi pe cel restignit cum că El este Învățătorul lor care mai pe urmă s'a ivit în limbele Apostolilor. El de asemenea s'a asemănat pe sine cu cel restignit, și clar a declarat că stăpânitorii sunt respunzători pentru fărâdelegea și păcatul pentru moartea lui Isus, în aceea că ei au întăritat pe guvernătorul Romanilor spre a îndeplini lucrul morții lui Isus. El a aretat că aceasta nu a fost o nefericire, ci Dumnezeu a știut și a prearanjat în planul Său —cum că Mesia a fost de lipsă să moară ca un Rescumpărător a poporului, înainte de ce El ar putea mântui deplin. El tot odată a arătat că Mesia a fost de lipsă să moară, cu toate aceste o mare responsabilitate și cursă a atârnat peste națiunea aceea care în fără de legile ei din inimă astfel au respins și crucificat pe Fiul lui Dumnezeu.

AUZIREA PREDICEI LUI PETRU A LOVIT CONȘCINȚA LOR

După cum totdeauna, cuvântul a fost un miros plăcut de viață spre viață ori spre moarte.

(2 Corinteni 2:16). La mulți aceste cuvinte sunt nebunie și au mirosul morții; și așa uni sau dus. Dar acei adânc interesați la cuvintele Apostolului au ramas mai departe, explicația Apostolului despre această afacere a fost puternică, și mai cu seamă după cum a împins-o înapoi prin sitări din profeții arătând că Dumnezeu a știut despre moartea lui Isus, și au prezis învierea Sa și această minunată revărsare a Spiritului Său, la care toți au fost marturi. El au însemnat vrednicia citărilor Apostolului și întrebuițarea lor într'un mod înțelept. Fără îndoială în toate acestea ei au observat despre Apostol ceea ce mai înainte au observat despre Domnul nostru —cum că învățătura nu a fost nesigură, ori nedefinitivă, nu ca a fariseilor și a cărturarilor, ci puternică, cu autoritate, deosebită și convingătoare de adevărul ei.

După modul sau chipul acesta e predicarea tuturor scrierilor adevărați a lui Dumnezeu, care să face sub influența (înăurirea) Spiritului Sânt. Aceasta luminează, nu confuză. Rătăcirile nu e nici o dată clară; totdeauna e confuzătoare. Claritate și simplitate, din contră sunt semnele Adevărului. Pentru feliurite pricini istoria cea veche, veche pe care Apostol a predicat-o, e considerabil neglijată în ziua noastră de către predicatorii profesati a Evangheliei lui Christos. O pricină e că acestea cari recunosc înșiși confuzia lor de învățatură, și le lipsește a fi învățați de Dumnezeu prin cuvântul Său, prin Spiritul Său Sânt, și prin astfel de canale de cari Spiritul Sânt ar întrebuița de a lumina și a prețui Cuvântul lui Dumnezeu. Altă pricină e că bisericile nominale au o măsură de a crede cele vechi, istoria veche, și în loc de a crede ei aceea au primit o învățatură a evoluției (cum că omul ar fi dezvoltat din maimucă, și cum că nu Dumnezeu l'a creat). Numai la o mică minoritate de creștini e Evanghelia prețioasă. Din ce în ce majoritatea pune urechile la ceva nou —o Evanghelie de educație, refinare și bogăție— 2 Timot 4:3, 4.

UN MODEL DE PREDICA

Apostol a țintuit un viitor după altul din argumentul lui, și arătând cum Isus a îndeplinit complet declarația profeților cu privire la viața Sa, la învățăturile Sale, minunile Sale, moartea și învierea Sa, și Spiritul Sânt acum revărsat peste urmașii Săi, convingerea Adevărului a fost forțată asupra minții multora ascultători. Apoi ei au strigat: "Barbați frați, ce să facem? este pentru noi vr'o milă, văzând că noi suntem membre acelei națiune acărei stăpânitori au desprețuit grația lui Dumnezeu și au crucificat pe Fiul Său?".

Aceasta a fost condiția adevărată a inimei pe care Apostol Petru a dorit a o deștepta. El înțelepțește a recunoscut că poporul trebuie să vadă pregătirea ertarea păcatelor lor care să i mântue mai înainte de a se prinde ei de mântuire. El n'a început a le ofera milă, ci a le arăta ceea ce e drept și adevăr și ceea ce e nedrept. Inșă acești ascultători au fost în condiție dreaptă din inimă, Apostol n'a încercat a'i înspăimânta, ci numai de cât le-a spus despre mila și iubirea lui Dumnezeu, asigurându-i că ei sunt încă

popor favorat a lui Iehova; și dacă ei ar veni în starea pocăinței să se întorcă de la păcatele lor cu toată inima ei ar fi primiți de Domnul, chiar ca și cei-l-alți credincioșii cari deja au fost primiți; de asemenea ar primi darul Spiritului Sânt. În această predicare e o modelă (o măsură) despre care toți Preoți Regești a Domnului să noteze și să o practiceze după cum au ocaziune de a răspândi vestea de bucurie mare. În loc de a se lăuda, ei să întrebuițeze într'un mod înțelept dovedind cu citații Scripturale; și acești convingși cari caută a cunoaște calea să nu fie îngroziiți, ci numai de cât să fie ajutați și conduși în calea Domnului, și să fie asigurați despre mila Lui.

Cu deosebire, răspunsul lui Petru a fost că îndemnul conștiinței lui e ca ascultătorii fie care să se pocăiască și să se boteze. El nu a făcut greș că uni sunt înduplicați când ei presupun că întristarea pentru vr'o nedreptate este pocăință. Pentru deja a înțeles cum că ei sunt întristați, "nedumeriți în inimile lor". Întristarea nu e pocăința; ci după cum Apostol Pavel explică, "Întristarea Dumnezească conduce spre pocăință". (2 Corint. 7:9, 10). Pocăința ar fi fructul cel mai cuvincios sau rezultatul întristării. Pocăința semnifică o deplină restrângere de a nu mai lua parte la păcatul cel mare a Lui Israel național —respingerea și crucificarea lui Mesia. Și prin aceasta ar semnifica că au primit pe Isus ca și Mesia, și l'ar mărturisi pe El ca pe un astfel. Și aceasta întors ar semnifica că ei îl mărturisesc a fi Fiul lui Dumnezeu, și așa ar deveni deplin supuși la învățăturile lui, și ar deveni învățaccii Lui. Bine înțeles, pentru aceea, pocăința semnifică o mare cantitate, și nu semnifică mai puțin astăzi de cât atunci. Ori și cine refuză a recunoaște pe Christos ca și Mesia, Sfântul lui Dumnezeu—ori și cine de a asculta de învățătura Lui și a urma Lui— e un nepocăit, nu e întrebarea cât de mult el ar crede că Isus din Nazaret a fost Mesia Rescumpărătorul. Chiar și dacă ar fi întristat despre reportul suferințelor Lui, el totuș n'a ajuns la punctul de pocăință până când nu a dat în lături păcatele, pentru cari Christos a suferit și până când nu a devenit un învățacel de a învățătorului. Numai uni ca aceștia întorși de la păcat au parte ori sorți în casa credincioasă.

Propunerea lui Dumnezeu nu e de a mântui pe oameni în păcatele lor. În decursul acestei Vârsta a Evangheliei a fost cea dintâi condiție de primire, ci chiar o mântuire socotită, e ca păcătosul să se lapede de păcat ci să primească pe Domnul Isus, dreptatea ci unirea cu Dumnezeu pentru care Isus stă ca reprezentativ "Cel ce are pe Fiul arc viața, și cel ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viață". —1 Ioan 5:12.

BOTEZUL, IMPORTANȚA ȘI SIMBOLUL SĂU

Persoanele la care Apostol s'a adresat au fost Iudei; și apoi el a zis: "Botezativă ca să vi se erte păcatele voastre". Botezul nu e canalul hotărât pentru ertarea păcatelor; că precum Apostol declară, "fără de vărsare de sânge nu este ertare de păcate". (Ebrei 9:22); Ori și cum, prin aranjamentul lui Dumnezeu

in Moisi națiunea Iudeică a fost primită de Iehova ca una întreagă, ca o națiune întreagă; și jertfe au fost făcute pentru ei toți ca o națiune, și jertfele au fost primite; și un legământ a fost încheiat, numit Legământul Legei, toți au fost sub aceste condiții favorabile, sub sângele sacrificiurilor închipuitoare, tipical (închipuitor) îndreptățiți și împăcați; și prin urmare promisiunile lui Dumnezeu au aparținut lor, cari nici de cum nu au aparținut la alte neamuri n'au intrat sub așa condițiuni de ispășire de sacrificiuri tipicale.

Păcatul pe care Apostol dorea al spăla în lături de la ascultătorii săi în simbolul botezului n'a fost păcatul original, ci un păcat în contra Legământului Legei, cuprinzând de asemenea în sine păcatul că au respins pe Mesia. Cu această curățire, adecă cu spălarea simbolică ei au putut să se întoarcă eară la starea lor de Israeliti adevărați; și încă "Israeliti într'adevăr ci ar fi avut tot dreptul care a aparținut la Israeliti, dar care drept nu a aparținut la nici o membră dintre neamuri sau păgâni (națiuni).

Apostol Pavel explică această relațiune în (Romani 11) zicând că Israeliti au fost ramurile naturale a olivului rădăcina promisiunii Abraamice. Ca și ramuri deja a rădăcinei nu a lipsit ca să fie oltuiți, după cum noi trebuie să fim oltuiți ori din natură suntem păgâni (neamuri). Iudei au fost deja în relațiune cu Dumnezeu; și tot ceea ce le-a lipsit a fost ca ei să se pocăiască de păcatele lor și figurativ să le spele înături, dacă ar voi să devină ramuri deplin primite în oliv cari nu ar fi fost rupte (tăiate), ei din contra la Rusale ar fi primit o parte specială de binecuvântare. Prin urmare, când neamurile au fost îndemnate la pocăință spre botez, Apostol Pavel a explicat de tot clar diferența botezului lor de botezul Iudeilor care a fost pentru ertare păcatelor. (Fapte 19:1-6) El arată că botezul nostru semnifică sau simbolizează introducerea noastră în corpul lui Christos, ca ramuri de oliv selbatec oltuite întrun butuc aprobat, ca să fie părtași la bogățiile date prin butuc. (Roma 6:3-6) Noi ori și cum, să notăm că Iudeul nu mai ține aceea deosebită relațiune, așa că dacă Apostol s'ar adresa către Iudei astăzi, el s'ar adresa exact așa ca și la națiuni cu acest punct de a căuta societate cu Christos. Pricina noastră de a crede așa e, pentru că harul național a lui Israel s'a sfârșit la moartea lui Christos, la "mijlocul săptămânei" lor șeptea de har, așa favorul (harul) individual la Iudeul care a fost mai pe sus decât la neamuri a încetat când a început a se rupe ramurile naturale în decursul celor treizeci și trei de ani remași din secerișul lor, care s'a sfârșit dimpreună cu politica lor la anul 73 după Christos. O ramură naturală care deja a fost ruptă poate fi renuită numai prin oltuire, nici pe o cale diferită nu se deosebește de ramura din oliv selbatec. Prin urmare ori cari Iudeu care a căutat a veni în Chritos de la ziua mâniei în contra națiunii lui, a putut să vină pe acelea condiții și hotărâri ca și unul dintre neamuri.

FELURITE TREPTE IN PLANUL LUI D-ZEU

Apostol ar fi voit ca ascultătorii lui să înțeleagă că respingerea lui Christos și crucificarea n'a făcut capăt la mila lui Dumnezeu către dânși. Aceste afaceri au fost numai pași sau trepte în planul lui Dumnezeu pentru îndeplinirea milei Sale. Promisiunile au fost a lor; da, promisiunile au a fi și pentru siii lor și în fine pentru toată omenimea, ori și cât de departe ar fi fost ei atunci de la Dumnezeu. Dar are a să înțelege cu deosebire cum că o alegere divină e în legătură cu afacerea aceea, și numai acei chemați de Dumnezeu pot fi așteptați ca să răspundă la chemare în prezent. Și aceasta vedem împrejurul nostru astăzi, și dacă ne uităm înapoi la cele din trecut. După cum Abraam a trimis servul său să cheme pe Rebeca de a deveni mireasa Fiului său Isac, tot așa în decursul vârstei Evanghelice Părintele Ceresc a trimis servul Său, Spiritul Sânt, să cheme în anti-tip pe Rebeca, Biserica, spre a deveni Mireasa lui Christos, dimpreună moștenitoare cu Fiul Său. După cum nu toate femeile din lume n'au fost invitate de a deveni mireasa lui Isac, tot așa și în prezent nu toată omenimea e chemată de a deveni Mireasa lui Christos. Acești chemați la această dimpreună moștenire trebuie mai întâi de a deveni în rudenie cu D-zeu, chiar ca și aceea una care a fost chemată a deveni mireasa lui Isac a fost o rudă a lui Abraam. Și apoi acești pași de pregătire la această chemare de a deveni împreună moștenitori cu Christos e îndreptățirea prin credință. Ascultătorii lui Apostol Petru fiind membri a națiunii îndreptățită tipical (închipuitor) le-a lipsit numai ca să primească pe Christos ca un anti-tip a lui Moisi și a recunoaște pe Israel spiritual din Israel natural, spre a fi în deplină rudenie cu chemarea lui Dumnezeu.

E învederat că Domnul a condus cu privire la ori care trăsătură a stabilirei; și pentru aceea a fost că așa un număr mare încât trei mii au fost gata a primi această veste, pregătiti fiind a primi pe Isus Rescumpărătorul și Regele și a se mărturisi pe sine înșiși ca următori a lui, învățării ai Săi. Nu e de lipsă pentru noi a propune că ei au fost botezați toți într-o singură zi; și nici nu suntem siguri că într-o adevăr ei au mărturisit credință și supunere lui Mesia tot în aceeași zi; dar ca rezultat a predicării e că s'au adăugat cam trei mii la Biserica. Aceștea nu s'au adăugat la o dominațiune, la o patrie, sau sectă, ci la o singură Biserica, Corpul lui Christos—membrele aduse la un cap unei Biserice. Noi nu cetim că numele lor au fost scrise în protocol ca membre a Biserice, nici că doară ar fi luat ceva voturi, nici că ei s'ar fi învoit la oare care mărturisire de credință. Acel care a primit pe Christos ca Rescumpărătorul său, și care s'au garantat pe sine ascultător Domnului și promisiunelor și a umbla în urmele Sale, acestea au luat singură obligațiune care scriptura o marginește (deosebește) ca și o însemnare a acestor cari sunt ca membre de probă a Biserice. Și chiar cuvincios de a face o recunoștință văzută sau un semn de primire în Christos prin simbolul Botezului. Botezul adevărat, și

consacrarea adevărată a inimei, ori înmormântarea voiei în Christos, aceasta ea locul mai înfăi. Reprezentarea pe din afară ori simbolică în apă e o mărturisire bună prin care individual să arde fiecare pe sine în calea hotărâtă de Dumnezeu, la ori care urmaș a lui Christos sau la ori cine ar fi de față, cum că el a murit față de lume și a devenit viu față de Dumnezeu prin Isus Christos Domnul nostru.

SOCIETATEA CU CASA CREDINCIOASA

Cei convertiți (pocăiți) au fost "Israeliti întru adevăr" e adevărat prin faptul că ei n'au căzut grabnic în lături spre a deveni reci în credință. Din contră noi suntem informați că ei au continuat statornic recunoscând învățătura Apostolilor—că Dumnezeu cu deosebire l'au folosit pe ei ca reprezentanți și vorbitori pentru instrucția Bisericii Sale. Ei astfel au continuat în societate cu casa credincioasă a credinței; și aceasta au căzut a se aduna cu ei la fie care întâia zi a săptămănei spre a serba învierea Domnului; spre a se unii în rugăciunile lor câtră tronul de har și a se edifica unul pe altul în cea mai scumpă și mai sfântă credință. Frângând pâinea spirituală la aceste ocaziuni, ei de asemenea s'au unit la o cină comună în amintirea Adunării Domnului cu dânsi unde mai întâi după învierea Sa li s'au făcut cunoscut unde a binecuvântat și a frântat pâine. (Luca 24:35) Aceasta nare referență la cina memorială (de amintire), care a fost celebrată în fie care an odată, și nu numai cu pâine ci de asemenea și pâharul care are o importanță egală (la fel).

"Frică a căzut peste fie care suflet", cinstă și apreciere până la oare care întindere cel puțin despre relațiune cu Dumnezeu în care ei au fost introduși, și despre minunata putere lucrătoare în mijlocul lor, și mai ales descoperită prin minuni și semne cari Apostolii au fost permiși a performa astfel pentru întărirea celor îndreptățiți prin credință.

A fost incredințat de câtră unii că comunitatea, după cum condițiile sunt întrebuințate astăzi, a fost practică în biserica timpurie; și pretinderea unora e că aceste practice nici odată să nu fi fost descontinueate, să fie totdeauna dobândite printre poporul Domnului. Noi răspundem întâi, că Biserica cea timpurie nu a practicat ceea ce acuma e cunoscut ca comunitate; al doilea ceva în relațiune la ceea ce Biserica timpurie a practicat, dar modificat, este totuș regula sfinților Domnului, al treilea, cum că privirea situației desperată și a practicilor Bisericii timpurie se pare că n'au fost propuse de a rămănea, la care nici Domnul nici Apostolii n'au luat parte, și servește mai mult ca o dovadă în contra lucrului cu puțință a învățătorei comunității sub condițiile prezente.

"COMUNITATEA" IN BISERICA TIMPURIE

Atâta de departe după cât poporul arată nu a fost obligare sau silă de a împărți averile, așa după cum comunismul propune. Ci din contră toate au fost făcute voluntar; și ori și ce de acelaș fel a fost drept și liber, chiar ca și acuma de bună voia și cuvincios ca și atunci, nimic mai mult, nimic mai puțin. Unii cari au avut

avere și economii personale le au vândut și au pus banii lor la picioarele Apostolilor—le au dat lor în seamă. Unii ar fi dat tot ceea ce au avut în acest mod, dar nu e adevărat așa. Ci din contră tragem încheerea că Barnaba, care ș-a vândut câmpul și au dat banii, totuș ș-au mai ținut averi, cari fără îndoială le ar fi împărțit și ar fi făcut întrebuințare de bani după cum ar fi fost lipsă. Pacatul lui Anania și Săfira nu a compus că ei nu au depus toată averea lor în fondul comunității ci prin înșălăciunea lor în această afacere, în pretinderea lor că ei au dat toată averea, dar pe când ei nu au făcut așa.

Unele Scripturi clar ne arată că unii din poporul Domnului în timpul acela au avut și alte averi private afară de cele depuse în fondul comunității. Faptele 12:12; 12:16). Din contră e cu puțință că în două cazuri proprietățile ar fi trebuit înturnate înapoi la caz că comunitatea ar fi căzut, și când credincioșii s'ar fi împărțiat. Pe de altă parte să pare înțelept a presupune că vinderea averilor au fost numai până la așa o întindere încât să provizioneze pe cei în lipsă și ca nimenea din ei să nu aibă nevoie, ci fiecare să aibă de prisos. Acest fel de frățietate și interes comun care s'a răspândit printre poporul Domnului. Întru adevăr într-o mare întindere, pentru că cugetul era alt cum noi suntem nici unul ai Săi, adică a Domnului. Noi nu avem a uita totuș pentru proviziunea privată de acelaș fel care e mai puțină astăzi decât cu optsprezece sute de ani mai înainte; pentru că astăzi cu mult mai multe ocaziuni sunt de a câștiga un salariu (o leafă) și multe proviziuni pentru cei în vârstă, și pentru cei bolnavi și slăbănogi. Proviziunea publică pentru cei săraci astăzi e probabil de tot superioară, pentru frați săraci cari sunt sub îngrijire. Acelaș spirit de îngrijire află ocaziune destul de mare și astăzi. Pe ori ce parte noi vedem frați și surori în lipsă, nu numai de mâncare peritoare, ci și de "mâncare la timp convenit", hrană spirituală, și de asemenea având lipsă de haine de îndreptărire. E ocaziune abundanță de a lua parte la împărțirea acestor binecuvântări, vrednic cu atât mai mult de cât bunurile și lucrurile vremelnice la acei cari duc lipsă de ele.

E vrednic notat că Apostol n'au ordinar nici au sfătuit o comunitate; nici scrierile lor nu dau de înțeles că ei ar fi răspândit în Biserica timpurie. De cât numai arată, că acolo au fost atâta săracii cât și bogății în construirea Bisericii primă, notează Scripturile următoare: 1 Timotei 6:17; Corinteni 11:22; 1 Ioan 3:17; Jacob 2:16, 16. Într'adevăr în prejudiciul nostru, lecția trebuincioasă a vieții nu ar putea fi așa de bine învățată nici de câtră cei bogăți nici de câtră cei săraci, dacă comunitatea de bunuri ar fi legea sau regula printre creștini ori nu. Nu poate fi întrebare, totuș, cu privire la proprietatea comunității de proviziune pentru acei în lipsă, în nedumerire. E în armonie cu acest cuget cu care Apostol sfătuește pe fie care a pune de o parte la fie care întâia zi a săptămănei, după cum Dumnezeu l'a prosperat o parte din venitul său spre un bun serviciu Domnului și

fraților, în lucruri temporale și spirituale. (1 Corint. 16:2). Nici o îndoială, după ce Impărăția Milineală va fi adus pe cei voitori și ascultători la perfecțiune, acolo va fi oare care fel de comunitate așa după cum înțelegem că e între îngeri. Chiar atunci va fi o comunitate care va recunoaște pe oare care cap sau autoritate; pentru că întregi îngeri, după cum suntem înforțați, sunt principalități și puteri, și Dumnezeu e peste toate.

Biserica de la început plină de iubire pentru Domnul și unul pentru altul e o icoană frumoasă și ideală în multe privințe, în care noi ne putem bucura. Nu e mirare, e scris că ei au avut bucurie și veselie în inimile lor, și în mulțămirile

lor către Dumnezeu; și că poporul în general, vecinii lor aveau plăcere de ei și luau parte la spiritul lor de iubire. Cât de plăcut ar fi dacă poporul Domnului în lume ar putea fi astăzi în armonie unul cu altul și să fie apretiat de prieteni și vecinii lor! Într'adevăr noi trebuie să ne presupunem că Domnul a scutit pe Biserica timpurie pentru un timp scurt până când a fost stabilită în cunoștință și credință. Apoi a venit împrăștierea cea mare sub persecuție, așa că cei ce au învățat calea Domnului, au învățat în adăugare și îndelungă rebdare, și unii dintre ei chiar până la moarte, alți predicând Evanghelia lui Isus și speranța lor cea nouă aflată în El.

Z'19—188.

Filip Si Etiopeanul

UN MEMBRU CREDINCIOS A BISERICII CELEI TIMPURIE — UN PĂGAN SIMTITOR DUPĂ DUMNEZEU — DIMPREUNĂ ORDINAȚIA PREGATITĂ DE D-ZEU A STRĂNS PE ACEȘTI OAMENI LA OLALTĂ — FILIP A FOST ÎNTREBUINȚAT CA UN INSTRUMENT — BINECĂVĂNTĂRI DUMNEZEȘTI ASUPRA SFORTĂRIILOR SALE — EVANGHELIA NUMAI LA CEI UMILITI — EI VOR FI ÎNVĂȚĂȚI DE DUMNEZEU — SECȚIA PENTRU ZIUA NOASTRĂ — BOTEZUL CA SIMBOL BOTEZUL ADEVĂRAT.

Căci ori câți v'ați botezat întru Christos, cu Christos v'ați și îmbrăcat.
Galateni 3:27. Faptele 8:26.

DEACONUL FILIP, instrumentul provizoriei Dumnezeiești spre începere în biserică Etiopeană în calea strămtă având drept de învățare, și prin el probabil introdusă Evanghelia în frica, a fost chiar așa un mod după cum Domnul i'a plăcut spre a întrebuința ca vorbitor în serviciul Adevărului. Filip fiind dovedit credincios în lucruri mai joase ca un servitor la mese, el a înaintat și a fost făcut un ambasador a lui Dumnezeu (unul care a prezentat afacerile lui Dumnezeu) în predicarea Evangheliei la Samaria. Această lecție îl arată și mai departe condus și întrebuințat de Domnul în serviciul său cel binecăvântat. El o lecție de încurajare pentru toți acei cari au același spirit, și aceeași dorință de a servi Domnului și cauzei Sale. Cu credințioasă a fi în lucruri mici e sigur că va aduce mai mari ocazii.

Noi nu suntem informați prin ce fel de mijloace a vorbit lui Filip, trimetindul în calea unde Enochiu avea a fi aflat în căruță. Noi putem fi de sigur ori și cum, că arătările au fost foarte clare lui Filip de cât o singură cugetare ori întipărire (impresiune). Noi trebuie să ne amintim că Domnul a întrebuințat mijloace minunate de comunicare, mai mult în timpul acela de cât n prezent, fără îndoială pentru marele scop de a stabili credința servilor Săi, precum și lucrul lor. Astăzi noi umblăm mai mult prin credință și mai puțin prin vedere și minuni. Pe când încă așa strălucită lumină lucrează asupra Cuvântului Dumnezeesc, încât noi cu siguranță putem zice că noi foarte am înaintat pe ori ce cale mai mult de cât cei din biserică timpurie. Până la timpul acestei lecțiuni nu era scrierile Testamentului Nou. Atunci pe acel timp nu era nimica ce să-i conducă pe Apostoli și pe Evangheliști de la început de cât mai mult sau mai

puțin minunele împlinite în mijlocul lor prin providența lui Dumnezeu.

Chiar după ce am învățat amănuntele lui Dumnezeu pentru tot poporul, noi suntem în duplicați a ne uimi că așa un om singuratic să fie așa de particular condus după cum a fost acest Enochiu, că un sol special să fie trimis la el pentru instrucția lui în dreptate. Foarte învederat providența Divină nu privește toate măsurile omenimeii în acest grad. E foarte învederat că a fost ceva în caracterul acelui Enochiu, ceva în conducerea inimei către Dumnezeu, că a fost plăcută și primită, și i'au cauzat lucrarea acestor minuni în favorul său, ca el să aibă instrucția în adevăr care a fost de lipsă pentru el ca să o aibă.

UN CĂUTĂTOR SINCER DUPĂ ADEVĂR

Enochiu a aparținut la regatul Meroe, care zace pe malul drept a Nilului, despărțirea Nilului de Atbara e așa de parte ca și Aharloom, și de acolo către răsărit și Nilul Vânat către munții Abiseniei. El a fost un oficer de la curte foarte religios, care a fost impresat de către religia Iudeilor; și în evlavia lui religioasă el s'a dus la Ierusalim să se închine și să poată dobândi adăugare de credință despre adevărul lui Dumnezeu. Cazul său a fost ca și a lui Cornelie, să arată că întâmplarea a fost după încheierea celor "șapte zeci de săptămâni" a lui Izrael de favor special; pentru că acest Enochiu nu a fost un Iudeu în senzul deplin, Enochiu nu era deplin primiți ca și proseliții nici nu au avut privilegiul comunității. — 5 Moisi 23:1.

Enochiu a fost în centrul religiei pe care a estimat-o a fi cea adevărată El a plecat de la Ierusalim cu o copie de manuscris din cartea lui Isia, comoara care în timpul acela a fost

foarte scumpă. Și că acel 'manuscript a fost scris în limba grecească care e arătat prin cuvântul Isaias în loc de a fi în limba ebraică Isaias. El flămâzia și inșetoșă după adevăr, și căutând toată posibilitatea de al capăta, după cum e învederat despre sirguintă-lui de a câștiga manuscriptul prin călătorie sa cea lungă. Și că el făcea mai mult de cât a ceti, adică el studia, e dovedit prin conversarea sa cu Filip. Putem noi să ne minunăm că providența lui Dumnezeu să fie special arătată către așa o persoană—cătră așa o persoană cu așa condiție de inimă, flămânzind și inșetoșând după Adevăr? Noi nu ne putem minuna; pentru că e în deplin acord cu promisiunile Domnului că astfel de cercători să afle, și că așa uni cari bat la ușa Adevărului să li se deschidă. Deci să ne amintim că noi subț ingrijirea aceluiaș Dumnezeu și El nu să schimbă. Deci să învățăm lecția aceasta că El și astăzi ca și în trecut și în tot deauna e în stare să ajute pe cei sinceri cari caută Adevărul.

O MANĂ DE AJUTOR

Căruța probabil a luat pe Filip și l'a trecut dincolo de drum, Enuchiul mânănd liniștit ca să poată ceti cu voce. Într'adevăr, după îndemnarea pusă asupra poporului de către învățătorii Iudeilor, a fost un regulament că în călătorie cel credincios să cetească dacă nu are soții cu el, sau cu care să vorbească. Noi nu suntem informați cum spiritul a spus lui Filip de a saluta pe Enuchi. Posibil că tot pe așa o cale minunăță ca și când a fost trimis la drum, sau posibil că a fost trimis la acest drum, el căută după obiectul misiunii sale. Auzind pe Enuchi cetind din profeție, Filip a putut să înțeleagă de o dată că acesta a fost o persoană favorată, și într'un timp favorabil în care Filip să-și împlinească solia serviciului său în care el s'a consacrat.

Aceasta ne dă o propunere. Că toți din poporul Domnului; în proporție după cât le este dorința de a fi servi adevărului, trebuie să fie continual pe pază de a nota ocaziunile pentru servicii, și să aștepte a fi întrebuințați și conduși de Domnul. Ori și unde dovezi de devotare Domnului și cuvântului Său, noi să fim continual pe pază de a înlinda o mână de ajutor. Noi să facem după cum a făcut Filip, să cautăm ocaziune pentru conversare cu așa uni, în privința de a le da ajutorul de lipsă; ajutorul pe care Domnul nil'a întins nouă prin oare care canal. Noi trebuie să fim pe pază de a trece și la alți binecuvântarea care am primit'o, și să socotim că aceasta e afacerea cea mai de căpătenie a vieții cu acei cari s'au consacrat în serviciul Regelui regilor.

O ÎNTREBARE DE PROBĂ

Întrebarea lui Filip a fost, "Înțelegi tu ce cetești?" care astfel de întrebare nu ar fi tot deauna bine primită; ci a fost o cale foarte dreaptă de a să apropia cu solia sa. E bine de a folosi cumpătul, dar noi avem cugetul că mulți dintre poporul Domnului sunt înduplicați a folosi prea mult cumpăt, și nu sunt direcțați desul în sirguintele lor de a prezenta vestea Evan-

ghelici. Să fi fost Filip prea mult subț stăpânirea acestui sentiment nedrept în privința cumpătului, el i'ar fi vorbit Enuchiului câteva yreme liniștit despre timp despre bucate (cereale) din Etiopia, despre pacea și prosperitatea acelei țară, exportările și transportările, starea religioasă a poporului și etc. Cu de acestea ar fi ocupat mintea ascultătorului mereu și ar fi trecut cu vederea pe lângă subiectul cel mai important. Considerând că Enuchiul a auzit și știe subiectul din studiul său, noi-nu putem crede despre o mai bună introducere la solia sa decât metoada și limba pe care Filip a adoptat'o "Înțelegi tu ce cetești." Aceasta a fost întrebare de probă, spre a vorbi. Dacă Enuchiul ar fi avut vr'o înțelegere despre aceea ce el cetea el nu ar fi mai înaintat în aceasta mai departe, ci cu bucurie ar fi zis: "Da, prietene, mulțumesc lui Dumnezeu, eu înțeleg; și cunoștința i-mi este foarte prețioasă. O înțelegi tu de asemenea. Dar dacă ar fi fost într'o condiție de inimă nedreaptă, răspunsul său ar fi putut să fie cu mai multă sau mai puțină descoperire de înaintare, "Ce îți pasă ție." Conduți numai afacerile tale!" Ori ar fi putut să arunce o privire de minte fațarnică, ca și farizeii căror Domnul le a vorbit, el ar fi mărturisit o cunoștință despre acel subiect; și apoi cu aceasta ar fi acoperit ignoranța sa cu privire la subiect, el ar fi făcut unele observări generale și apoi ar fi înturnat conversarea pe altă parte.

Noi nu avem a aștepta de la acei cari sunt într'o stare farizeică să primească Adevărul de la noi, mai mult de cât de la Domnul. După cum cuvântul Domnului ne arată, trebuie să știm că adevărul e pentru un scop ascuns de toți acei cari nu sunt într'o stare dreaptă din inimă de al primi; că pentru ei e nedefinit, nedeosebit și neinteligent. Aceasta e o greutate pentru învățătorii noștri bisericestii de astăzi ca și pentru farizeii, carturarii și arhieriei de atunci cari ziceau: "Suntem noi orbi de asemenea;" Eipretind că știu; însă noi știm bine că ei știu aceea că ei nu știu. Pentru aceea după cum Domnul a zis arhierilor, că orbirea lor continue; și că nici unul nu poate aștepta a fi învățat de la Dumnezeu într'o așa o îndestulare de sine, în condiții neonestă a minței care să îngâmfa, totuși știind că i lipsește cunoștința și credința.

EVANGHELIA PENTRU CEI UMILIȚI

A fost învederat nu din schimbare, ci din providență că Enuchiul a avut subț considerație partea particulară din profeția lui Isaias care să referă la Domnul nostru Ius Christos ca ur Miel înainte tunzătorilor săi nedeschizânduș gura de a să împotrivi, partea care arată despre umilirea Sa și declară că viața lui va fi luată de pe pământ, în care pune o întrebare despre urmași Săi. (Isaia 53:8). Nu e minune săracul Enuchi a fost nelămurit, dar încă și Iudeii au fost nelămuți! Ne întrebă această profeție precum mulțimea profeților, n'au putut fi înțelese desăvârșit până la împlinirea lor, și apoi numai prin acei cari au fost într'o stare cu vincioasă din inimă și subț instrucția și condu cerea Spiritului sfânt.

În această legătură să notăm: (1) că Scrip

turile sunt "sabia Spiritului, Cuvântul lui Dumnezeu" cari sunt în stare a face înțelept până la timpul cuvenit a lui Dumnezeu; (2) și că ele pot fi înțelese prin conducerea Spiritului sfânt; (3) și că încă Spiritul sfânt n'a exercizat preste cercători Adevărului nici prin Scripturi nici prin oare care proces mental, ci prin reprezentanții vii a Spiritului, prin vestea Evangheliei care l'a fost descoperit printr'un serv. Un fiu adevărat, urmând liniile potrivite și întru adevăr sperând în Domnul, potrivit cu cuvântul Său, și care nu va ignora nici respinge ajutorul pe care Dumnezeu l'a plăcut al da pri învățătorii bisericei. El încă va căuta ca Dumnezeu să rădice astfel de învățatori, și deosebirea între acestea și învățatorii sectarieni: și având o metodă din cele mai bune și sigure de a cunoaște pe învățatorii pe cari Domnul îi rădică, cari prin abilitatea lor vor fi în stare a face simplu, clar și apriat Cuvântul lui Dumnezeu, "care s'a scris pentru creșterea noastră".

Aceasta a fost cea mai de încredere adevărare religioasă oferată de Filip în serviciul său adevărat. El a fost învățat de Dumnezeu prin apostoli, și acum ca adăugare a fost în stare a comunica la urechea ascultătoare a Enuchiului: simpla istorie cum Christos a venit în lume spre a mântui, cum că El a murit pentru păcatele omului, și cum că s'a sculat și s'a înălțat în mărire; și cum că timpul cuvenit, înainte de a binecuvânta lumea prin Christos potrivit promisiunelor, și cum că acum Dumnezeu chiamă o turmă mică aleasă spre a fi împreună moștenitori cu Isus în Impărăția Sa; și cât de curând alegerea va fi completă, Mesia (Isus capul, și Biserica Corpul Său) vor fi arătați în mărire și putere de a binecuvânta lumea—de mult așteptatul Mesia, a cărui lucru s'a spus "prin toți stinți profeți de la începutul lumii"

NUNTA DE LA CANA GALILEI

Ioan 2 CAP.

Insemnă, NUNTA Domnului din a treia mie de ani după a PATRA, Domnul a venit în a CINCIA mie, și venirea Lui va fi în a Șaptea mie de ani când vine a doua oară, și atunci El va face o nuntă: Apocalips 19:7. Apocalips 19:17-19.

Vinul în sfânta Scriptură închipuește învățatură vezi Apocalips 17:2. Cele șase vase închipuesc cele șase mii de ani dela Adam până în 1872, în acestea șase mii de ani tot ceea ce sau învățat au fost numai o rătăcire în toate privințele, pentru că Satana totdeauna a fost care a împedat de a crede adevărul și adus învățături false vezi II Corinteni 4:4; și în fine Dumnezeu a sigilat cuvântul Său așa că nici nu lau putut înțelege nimenia până în timpul din urmă, vezi Danil 12:4 și 9 Apocalips 10:7.

Așa vedem că planul Lui Dumnezeu de mântuire pentru omenime nu a fost așa de limpede până la acel timp când sau împlinit cele șase mii de ani în 1872.

VEGHEATORUL MESEI vers 9 acela închipuește membri BISERICII adevărate care cu îngrijire au cercat și au studiat cu stăruință prin rugăciune și așa Domnul au aflat de bine a le descoperi și a le da o învățatură limpede

ENUCHIUL BOTEZAT

Fără indoială, Filip l'a explicat Enuchiului mai departe, că acei cari primesc pre Christos ca Mântuitorul lor, și cari voesc a deveni învățăceii lui și voesc a-și lua crucea lor prin simbolizarea botezului. E învederat că nu l'a trebuit mult timp Enuchiului spre a să hotără care să fie cursul (mersul) său, și pregătirea inimii sale de a urma Mielului ori și unde l'ar conduce, e arătat prin botezarea sa grabnică. Filip a fost gata a primi pe Enuchi ca un membru a bisericeii lui Christos, dându-i simbolul introducerii în corpul lui Christos —Botezul— îndată după ce a dovedit că a primit pe Domnul și i s'a consacrat Lui. Filip n'a cerut ca Enuchiul să învețe catechismul nici să mărturisească alt ceva după cum oameni rătăciți au făcut în vârstele întunecate răspândindule ca niște învățături și explicări a Bibliei. Nici n'au zis: "Alt cumva să-și scriu numele în protocol și așa D-ta vei deveni considerat ca un membru a bisericeii pe aceea socoteală, ci eu îți voi procura oare care autoritate de a predica Evanghelia în Etopia. "Nu; pe acel timp subiectul nu a fost confuzat și încălțit după cum e acum. Filip a predicat Evanghelia în simplitatea ei, și Enuchiul a primit-o tot în același mod; și dimpreună cu Evanghelia a urmat dreptul și autoritatea spre a o declara. "Cel ce are Cuvântul Meu lasă să vorbească Cuvântul Meu". (Ieremia 23:28) Toți câți au primit ungerea Spiritului, ungerea de la cel sfânt, sunt astfel recunoscuți ca membre a Preoțimii Regescă, și sunt însărcinați pe deplin a spune mai departe vestea de bucurie mare, după cum ocaziunile și împrejurările ar permite.

Z'19-189.

ca apa: după ce sau împlinit cele șase vase —cele șase mii de ani— în timpul nostru din urmă în care noi trăim.

Nu mai aceasta poate fi sigur fie cine că Domnul nu a mai făcut vin din apă de cât numai la nuntași Săi să le dea mai pe urma după ce sau gătat vinul cel vechi —la la membrele sale la Biserica Sa cea adevărată,— și nu la secte care nu se țin de aceea nuntă. Matei 25:3.

Editorul.

CETIT-AI TU CARTEA

"Planul Divin al Vîrstelor"

Studii în Scripturi?

CARE CONTINE UN PUHOIU de LUMINA ASUPRA CARTEI LUI DUMNEZEU, SCRIPTURA.

Ea explică de ce a permis Dumnezeu răul în lume, și cât timp are să dureze. Arată căderea tuturor Regatelor prezente, și stabilirea imediată a împărăției lui Dumnezeu după care noi de mult ne rugăm "Vie Impărăția Ta". Reîntorcerea Domnului a doua, ziua de judecată, și alte Subiecturi prominente și interesante pentru creștinii cugetători. Această care lămurește speranța creștinului, și speranța lumii cari nu sunt creștini, întărește credința în Dumnezeu, armonizează Scripturile, și deslușește texturile pînă aci întunecate. Patru milioane sunt pe mesele creștinilor a toate Dominațiunile și sectele—in nouăsprezece limbi Cuprinde 356 Pagini legat frumos, costă numai 50c cu poștă plătită. —Adresa: